

SBÍRKA MEZINÁRODNÍCH SMLUV

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 29

Rozeslána dne 19. června 2002

Cena Kč 27,80

O B S A H:

67. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vydávání ze 13. prosince 1957 a usnadnění jejího používání
68. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání
-

67

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 2. února 2000 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vydávání ze 13. prosince 1957 a usnadnění jejího používání.*)

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Smlouvu ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Berlíně dne 18. března 2002.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 21 odst. 2 dne 19. června 2002.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

*) Evropská úmluva o vydávání byla vyhlášena pod č. 549/1992 Sb.

SMLOUVA**mezi****Českou republikou****a****Spolkovou republikou Německo****o dodatcích k Evropské úmluvě o vydávání****ze 13. prosince 1957****a usnadnění jejího používání**

Česká republika a Spolková republika Německo,

vedeny přáním doplnit Evropskou úmluvu o vydávání ve znění Druhého dodatkového protokolu ze dne 17. března 1978 – dále jen Úmluva – ve vztahu mezi oběma státy a usnadnit používání zásad v ní obsažených, dohodly toto:

Článek 1**(K článku 2 Úmluvy)**

Vydání bude povoleno i tehdy, jestliže výměra trestu odnětí svobody, náhradního trestu odnětí svobody, ochranného opatření, jež mají být ještě vykonány, nebo u více trestů odnětí svobody, náhradních trestů odnětí svobody a ochranných opatření, určených k výkonu, v jejich úhrnu představuje nejméně tři měsíce.

Článek 2**(K článkům 7 a 8 Úmluvy)**

Dožádaný smluvní stát povolí vydání osoby pro trestné jednání, jež podle jeho právních předpisů podléhá jeho soudní pravomoci, jestliže je třeba dát přednost provedení trestního řízení na výsostném území dožadujícího smluvního státu v zájmu nalezení pravdy, z důvodů výměry trestu nebo výkonu trestu nebo v zájmu resocializace.

Článek 3**(K článku 9 Úmluvy)**

Vydání nebude odmítnuto, jestliže na výsostném území dožádaného smluvního státu nebylo zahájeno trestní řízení jen pro nedostatek vlastní soudní pravomoci nebo již zahájené trestní řízení z tohoto důvodu nevedlo k odsouzení.

Článek 4**(K článku 10 Úmluvy)**

Pokud pro čin není dána ani soudní pravomoc dožádaného smluvního státu, je pro posouzení promlčení rozhodné výhradně právo dožadujícího smluvního státu; k právu dožádaného smluvního státu se v tomto případě nepřihlédne.

Článek 5

Povinnost vydat není dotčena tím, že chybí návrh na zahájení trestního řízení nebo jiné prohlášení, jehož by bylo k zahájení nebo pokračování trestního řízení zapotřebí jen podle práva dožádaného smluvního státu.

Článek 6

(K článku 12 Úmluvy)

(1) Aniž by tím byla dotčena přípustnost diplomatické cesty, uskutečňuje se v záležitostech vydávání písemný styk mezi Ministerstvem spravedlnosti České republiky na straně jedné a Spolkovým ministerstvem spravedlnosti nebo Zemskými ministerstvy spravedlnosti (Zemskými justičními správami) Spolkové republiky Německo na straně druhé, pokud Úmluva a tato smlouva nestanoví jinak.

(2) Doplnující podklady podle článku 13 Úmluvy mohou být vyžadovány a vzájemně předávány přímo mezi příslušnými justičními orgány.

(3) V případech odkladu výkonu trestu, přerušení výkonu trestu a podmíněného propuštění z výkonu trestu nebo zbytku trestu či ochranných opatření je třeba připojit i listiny sloužící ke zjištění vykonatelnosti trestu nebo opatření.

Článek 7

(K článku 14 Úmluvy)

(1) Podmíněné propuštění vydané osoby bez nařízení, omezujícího její svobodu pohybu, je postaveno na roveň konečnému propuštění.

(2) Pokud se podle článku 14 odst. 1 písm. a) Úmluvy žádá o souhlas se stíháním, pak s výhradou odstavce 3 není třeba připojovat podklady uvedené v článku 12 odst. 2 písm. a) Úmluvy.

(3) Po podání dožádání o souhlas, k němuž jsou připojeny podklady uvedené v článku 12 odst. 2 písm. a) až c) Úmluvy, může být vydávána osoba bez ohledu na omezení článku 14 Úmluvy držena na výsostném území dožadujícího smluvního státu ve vazbě až do obdržení rozhodnutí o tomto dožádání.

(4) Dožádaný smluvní stát se zřekne dodržení omezení stanovených v článku 14 Úmluvy, jestliže stíhaná osoba během vydávacího řízení do protokolu sepsaného soudcem nebo státním zástupcem po poučení o právních účincích takového prohlášení vyjádří svůj souhlas s neomezeným trestním stíháním nebo s výkonem trestu. Souhlas nelze odvolat.

(5) Po vydání lze prohlášení o souhlasu podle odstavce 4 učinit pouze do protokolu sepsaného soudcem. Jedno vyhotovení protokolu je třeba předat dožádanému smluvnímu státu; v tomto případě není třeba podávat dožádání podle článku 14 odst. 1 písm. a) Úmluvy.

Článek 8

(K článku 15 Úmluvy)

(1) Vydání do některé jiné smluvní strany nebo třetího státu ve smyslu článku 15 Úmluvy je postaveno na roveň odsunutí do jiného státu.

(2) K žádosti o souhlas s dalším vydáním některé jiné smluvní straně je třeba připojit podklady uvedené v článku 12 odst. 2 Úmluvy, které byly předány smluvnímu státu žádajícímu o souhlas. Souhlas se uděluje tehdy, jestliže by pro trestný čin, pro který bylo žádáno o vydání, bylo přípustné vydání smluvním státem, požádaným o souhlas, jiné smluvní straně Úmluvy nebo třetímu státu.

Článek 9

(K článku 16 Úmluvy)

(1) Žádosti o předběžné vzetí do vazby mohou být soudy, státními zastupitelstvími a orgány uvedenými v článku 6 odst. 1 této smlouvy zasílány příslušným justičním orgánům druhého smluvního státu. Uvedení trestného činu, nezbytné podle článku 16 odst. 2 druhá polovina druhé věty Úmluvy, má obsahovat stručný popis skutkového stavu.

(2) Jestliže příslušné orgány jednoho smluvního státu získají znalosti o tom, že se na území tohoto státu nachází osoba, o jejíž vydání může usilovat druhý smluvní stát, pak způsobem stanoveným v článku 16 odst. 3 Úmluvy se bezodkladně tohoto státu dotáže, zda žádá vydání této osoby. Pokud je tato osoba vzata do předběžné vydávací vazby, pak je třeba o tom druhý smluvní stát bezodkladně vyrozumět s udáním času zadržení a místa vazby.

(3) Lhůty podle článku 16 odst. 4 Úmluvy jsou dodrženy, jestliže žádost o vydání a podklady, jež mají být přiloženy, byly spolu s ověřeným překladem doručeny před uplynutím těchto lhůt některému z míst dožádaného smluvního státu uvedenému v článku 6 odst. 1 této smlouvy. Je-li podle práva dožádaného smluvního státu zapotřebí soudního rozhodnutí o pokračování vydávací vazby, pak bude toto rozhodnutí vyneseno bezodkladně poté, co jedno z těchto míst obdrží žádost o vydání a podklady k němu.

Článek 10

(K článku 17 Úmluvy)

Současně s rozhodnutím podle článku 17 Úmluvy rozhodne dožadovaný smluvní stát také o přípustnosti dalšího vydání; toto rozhodnutí oznámí všem zúčastněným státům.

Článek 11

(K článku 19 Úmluvy)

(1) Článek 19 odst. 1 Úmluvy se použije také při výkonu ochranných opatření.

(2) V souladu s článkem 19 odst. 2 Úmluvy bude osoba předána dožadujícímu smluvnímu státu, pokud není její přítomnost na výsostném území dožadovaného smluvního státu nezbytná k provedení určitých procesních úkonů ve zde probíhajícím trestním řízení. V ostatním platí následující ustanovení:

1. V žádosti budou procesní úkony, k jejichž provedení má být osoba předána, označeny podle svého druhu.
2. Po dobu svého pobytu na výsostném území dožadujícího smluvního státu bude předaná osoba držena ve vazbě.
3. Po provedení procesních úkonů na výsostném území dožadujícího smluvního státu nebo na požádání dožadovaného smluvního státu bude osoba bez ohledu na svou státní příslušnost předána zpět.
4. Doba strávená ve vazbě na výsostném území dožadujícího smluvního státu bude osobě započtena do trestu na výsostném území dožadovaného smluvního státu, ledaže by v konkrétním případě bylo ze zvláštních důvodů dohodnuto něco jiného.
5. Náklady vzniklé předběžným předáním na výsostném území dožadovaného smluvního státu se neuhrazují.

Článek 12

(K článku 20 Úmluvy)

(1) Je-li povoleno vydání osoby, pak mohou být bez zvláštního dožadání předány i předměty označené v článku 20 Úmluvy nebo získané jako náhrada za takové předměty, pokud možno současně s předávanou osobou. Věta první platí i tehdy, jestliže povolené vydání nemůže být z faktických důvodů vykonáno.

(2) Dožadovaný smluvní stát oznámí dožadujícímu smluvnímu státu, které z předmětů označených v článku 20 Úmluvy byly zajištěny a zda osoba, jež má být vydána, souhlasí s přímým vrácením předmětů poškozenému. Dožadující smluvní stát sdělí dožadovanému smluvnímu státu co nejdříve, zda se zříká předání předmětů za podmínky, že budou proti předložení potvrzení jeho příslušného justičního orgánu vydány vlastníku nebo jiné oprávněné osobě.

(3) Dožadovaný smluvní stát nebude při předání předmětů a současném zřeknutí se jejich vrácení uplatňovat celní zástavní právo nebo jiná věcná ručení podle celního a daňového práva, ledaže by vlastník předmětů, poškozený trestným jednáním, poplatky dlužil sám.

Článek 13

(K článku 21 Úmluvy)

(1) Po dobu průvozu musí smluvní stát, který o to byl požádán, držet osobu, jež mu byla předána, ve vazbě.

(2) Během průvozu nenařídí žádný smluvní stát proti osobě vydávané z výsostného území druhého smluvního státu do třetího státu opatření k trestnímu stíhání ani výkon rozsudku za činy spáchané před průvozem bez souhlasu vydávajícího smluvního státu.

(3) Má-li být osoba vydávaná z území třetího státu na výsostné území smluvního státu přepravována na výsostné území tohoto smluvního státu leteckou cestou přes výsostné území druhého smluvního státu bez mezipřistání na výsostném území tohoto smluvního státu, pak se tím smluvní stát, jehož výsostné území je přelétáváno, nemusí zabývat, pokud osoba nemá jeho občanství a trestný čin, pro který je vydávána, není politickým nebo čistě vojenským trestným činem ve smyslu článků 3 a 4 Úmluvy.

(4) V záležitostech průvozu a přepravy leteckou cestou se písemný styk uskutečňuje mezi Ministerstvem spravedlnosti České republiky a Spolkovým ministerstvem spravedlnosti Spolkové republiky Německo.

Článek 14

(K článku 23 Úmluvy)

K žádostem o vydání a průvoz, jakož i k potřebným podkladům je třeba připojit ověřené překlady do jazyka dožadovaného státu.

Článek 15

Ochrana osobních údajů

Definice

Osobní údaje, dále jen údaje, jsou jednotlivé údaje o osobních a věcných poměrech určitých nebo určitelných fyzických osob.

Článek 16

Ochrana osobních údajů

Účel

(1) Použití údajů předaných na základě Úmluvy nebo této smlouvy je možné pouze k účelu tam uvedenému, pro který byly údaje předány, a za podmínek stanovených v konkrétním případě předávajícím místem. Použití je kromě toho přípustné:

1. k účelům, pro které by údaje rovněž směly být předány podle Úmluvy nebo této smlouvy,
2. ke stíhání trestných činů,
3. k zabránění trestným činům závažného významu,
4. pro soudní a správní řízení, související s účely podle věty první a věty druhé bodů 1, 2 a 3, jakož i
5. k odvrácení závažného ohrožení veřejné bezpečnosti.

(2) Použití údajů k jiným dalším účelům je přípustné pouze po předchozím souhlasu předávajícího smluvního státu.

Článek 17

Ochrana osobních údajů

Dodatková ustanovení

Pro předávání údajů a jejich použití platí dále pro každý smluvní stát vedle jeho platných právních předpisů tato ustanovení:

1. Příjemce informuje na žádost předávající místo o předaných údajích, jejich použití a o výsledcích tím dosažených.
2. Při předávání údajů je třeba dbát na jejich úplnost. Předávat lze pouze údaje týkající se podaného dožádání. Přitom je třeba dodržovat zákaz předávání údajů podle daného vnitrostátního práva. Pokud vyjde najevo, že byly předány údaje neúplné nebo nesprávné nebo že jejich předáním byl porušen národní zákaz předávání údajů, je to třeba bezodkladně příjemci sdělit. Ten je povinen tyto údaje opravit, nebo zničit.
3. Dotčené osobě bude na žádost poskytnuta informace o údajích, které o ní existují, jakož i o předpokládaném účelu jejich použití a účelu jejich uložení. Povinnost poskytnout informaci nenastává, pokud na základě uvážení veřejný zájem informaci neposkytnout převažuje nad zájmem dotčeného informací obdržen. Jinak se právo dotčeného na obdržení informace o údajích o jeho osobě řídí podle vnitrostátního práva smluvního státu, na jehož výsostném území je informace vyžadována.
4. Předávající a přijímající místo musí předání a příjem údajů vhodným způsobem zaevidovat.
5. Předávající a přijímající místa chrání předávané údaje účinně před neoprávněným přístupem, neoprávněným pozměněním a neoprávněným zveřejněním.
6. Bude-li někdo v důsledku předání údajů v rámci výměny dat podle Úmluvy nebo této smlouvy protiprávně poškozen, pak odpovědnost za škodu vůči němu má přijímající místo podle svých vnitrostátních předpisů. Ve vztahu k poškozenému se nemůže vyvinut odvoláním na to, že škoda byla způsobena předávajícím místem. Poskytne-li přijímající místo náhradu škody, která vznikla použitím nesprávně předaných údajů, pak předávající místo nahradí přijímajícímu místu celkovou částku poskytnuté náhrady škody.

Článek 18

Ochrana tajemství

Jestliže jsou na základě Úmluvy a této smlouvy předávány údaje podléhající podle práva předávajícího smluvního státu povinnosti utajení a jsou jako takové označeny, může tento stát podmínit předání tím, že přijímající smluvní stát dodrží povinnost utajení.

Článek 19

(1) Ministerstvo spravedlnosti České republiky a Spolkové ministerstvo spravedlnosti Spolkové republiky Německo dohodnou podle potřeby přímým ujednáním setkání svých představitelů za účelem zajištění jednotného provádění Úmluvy a této smlouvy a odstranění těžkostí, které případně při jejich používání nastanou.

Budou-li těmito otázkami, vyžadujícími vyjasnění, dotčeny působnosti jiných orgánů, budou tyto orgány pozvány k účasti na těchto jednáních.

(2) Jestliže podle názoru příslušných úřadů dožádaného smluvního státu brání souhlasu s vydáním humanitární pochybnosti kvůli věku, zdravotnímu stavu nebo jiné okolnosti, týkající se dané osoby s přihlédnutím k druhu trestného činu a zájmům dožadujícího smluvního státu, projednají příslušné orgány obou smluvních států, jak mohou tyto pochybnosti být odstraněny.

Článek 20

(K článku 31 Úmluvy)

Vypoví-li jeden ze smluvních států Úmluvu, pak výpověď ve vztahu mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo nabývá účinnosti dva roky po doručení oznámení výpovědi generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

Článek 21

- (1) Tato smlouva vyžaduje ratifikaci; ratifikační listiny budou vyměněny co nejdříve v Berlíně.
- (2) Tato smlouva nabývá platnosti tři měsíce po výměně ratifikačních listin.
- (3) Tato smlouva může být kdykoli písemně vypovězena; platnosti pozbývá šest měsíců po výpovědi.

Smlouva rovněž pozbude bez zvláštní výpovědi platnosti okamžikem, kdy pozbude platnosti Úmluva mezi smluvními státy této smlouvy.

Na důkaz toho osoby k tomu řádně zmocněné tuto smlouvu podepsaly a opatřily svými pečeti.

Dáno v Praze dne 2. února 2000 ve dvou originálech v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za
Českou republiku

JUDr. Otakar Motejl v. r.
ministr spravedlnosti

Za
Spolkovou republiku Německo

Herta Däubler-Gmelin v. r.
ministřyně spravedlnosti

68

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 2. února 2000 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959^{*)} a usnadnění jejího používání.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Smlouvu ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Berlíně dne 18. března 2002.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 34 odst. 2 dne 19. června 2002.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

^{*)} Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 byla vyhlášena pod č. 550/1992 Sb.

SMLOUVA**mezi Českou republikou****a****Spolkovou republikou Německo****o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci
ve věcech trestních****z 20. dubna 1959****a usnadnění jejího používání**

Česká republika a Spolková republika Německo,

vedeny přáním doplnit ve vztahu mezi oběma státy Evropskou úmluvu o právní pomoci ve věcech trestních ve znění Dodatkového protokolu ze 17. března 1978 – dále označovanou jako Úmluva – a usnadnit používání zásad v ní uvedených,

dohodly toto:

KAPITOLA I**DOPLNĚNÍ JEDNOTLIVÝCH ČLÁNKŮ ÚMLUVY****Článek**

(K článku 1 Úmluvy)

Právní pomoc se poskytuje také v řízení o činech, k jejichž stíhání v době, kdy je o právní pomoc žádáno, jsou příslušné justiční orgány dožadujícího státu a na výsostném území dožádaného státu by byly příslušné orgány justiční či správní.

Článek 2

(K článku 1 Úmluvy)

Úmluva a tato smlouva budou použity také:

1. ve věcech milosti;
2. v řízeních o nárocích na odškodnění za neoprávněné odnětí svobody, za neoprávněné odsouzení nebo jinou újmu vzniklou v důsledku trestního řízení, pokud nemají být použita ustanovení jiných mezistátních dohod.

Článek 3

(K článku 2 Úmluvy)

Právní pomoc může být odmítnuta, jestliže náročnost spojená s poskytnutím právní pomoci by byla ve zjevném nepoměru k závažnosti činu.

Článek 4

(K článkům 3 a 5 Úmluvy)

(1) Právní pomoc ve formě vydání předmětů je poskytována pouze tehdy, jestliže jednání, které zakládá dožádání, je trestné podle práva obou smluvních států. K takovému dožádání se připojuje vyhotovení nebo ověřená kopie

1. nařízení příslušného místa dožadujícího smluvního státu, podle něhož je třeba vzít předměty do úřední úschovy i proti vůli osoby, v jejíž úschově se nacházejí, nebo
2. prohlášení takového místa, ze kterého vyplývá, že předměty by mohly být převzaty do úřední úschovy i proti vůli osoby, v jejíž úschově se nacházejí, kdyby se nacházely na výsostném území dožadujícího státu.

(2) Kromě předmětů uvedených v článku 3 odst. 1 Úmluvy se za účelem vrácení věci oprávněné osobě vydávají rovněž předměty trestným činem získané, jakož i získaná úplata, jestliže

1. předmětů není zapotřebí na výsostném území dožádaného státu pro trestní řízení,
2. k nim neuplatňují práva třetí osoby a
3. vydání není v rozporu se soudním rozhodnutím.

Předložení nařízení nebo prohlášení ve smyslu odstavce 1 věty druhé není třeba.

(3) Předložení nařízení nebo prohlášení ve smyslu odstavce 1 věty druhé dále není třeba, jestliže se žádá o předání písemností včetně spisů nebo jejich kopií nacházejících se v úschově orgánu dožádaného smluvního státu nebo jsou těmito dobrovolně dány k dispozici. S takovými dožádáními bude naloženo jako s žádostmi o poskytnutí informací.

(4) Práva dožádaného smluvního státu a třetích osob k předmětům a písemnostem včetně spisů, které jsou předány dožadujícímu smluvnímu státu, zůstávají nedotčena.

(5) Dožádaný smluvní stát, který se při předání předmětů současně zřekl jejich vrácení, neuplatní celní právo zástavní nebo jiná věcná ručení podle předpisů celního nebo daňového práva, ledaže by poplatek dlužil sám trestným činem poškozený vlastník věci.

(6) Za předpokladů uvedených v předcházejících odstavcích 1 a 4 mohou být předměty vydány také k zajištění výkonu rozhodnutí o zabavení nebo propadnutí věci na výsostném území dožadujícího smluvního státu.

Článek 5

(K článku 4 Úmluvy)

Zástupcům orgánů činných v trestním řízení, jakož i ostatním osobám, které se účastní trestního řízení, a jejich zmocněncům bude s výhradou článku 2 Úmluvy na požádání dožadujícího smluvního státu povolena přítomnost při provádění úkonů právní pomoci na výsostném území dožádaného smluvního státu. Mohou dát podnět k doplňujícím otázkám nebo opatřením. Na tyto osoby se vztahuje ochrana podle článku 12 Úmluvy.

Článek 6

(K článku 7 Úmluvy)

(1) Písemnosti uvedené v článku 7 odst. 1 Úmluvy mohou být doručovány bezprostředně poštou doporučeně s doručenkou. Toto neplatí, pokud by smluvní stát, v němž má být doručeno, podle Úmluvy mohl vyřízení dožádání o doručení písemností odepřít. Nedotčeno zůstává právo dožadujícího smluvního státu směřovat žádost o doručení písemností justičním orgánům druhého smluvního státu, jestliže to dožadující smluvní stát v konkrétním případě považuje za účelné.

(2) Doručení podle odstavce 1 věty první je co do svých právních účinků rovno doručení justičními orgány smluvního státu, v němž je doručení provedeno.

Článek 7

(K článku 10 Úmluvy)

Článek 10 odst. 2 a 3 Úmluvy bude použit na všechny případy předvolání svědka nebo znalce. Žádost o poskytnutí zálohy může podat i svědek nebo znalec.

Článek 8

(K článkům 11 a 12 Úmluvy)

(1) Jestliže dožádaný smluvní stát povolí při provádění úkonu právní pomoci přítomnost osoby, která byla na výsostném území dožadujícího smluvního státu na trestněprávním podkladu zbavena svobody, pak musí tuto osobu po dobu jejího pobytu na svém výsostném území držet ve vazbě a po provedení úkonů právní pomoci ji bezodkladně předat zpět dožadujícímu smluvnímu státu, pokud tento nepožádá o její propuštění.

(2) Předání osoby podle odstavce 1 může být provedeno pouze se souhlasem dotčené osoby. To neplatí, jestliže v řízení, pro které je úkon právní pomoci dožádán, je tato osoba obviněna a její přítomnost je pro provedení úkonu právní pomoci nezbytná.

(3) Povolí-li třetí stát přítomnost osoby při provádění úkonu právní pomoci, která byla na výsostném území jednoho ze smluvních států zbavena svobody, pak pro průvoz této osoby přes výsostné území druhého smluvního státu platí obdobně odstavce 2 a 3 článku 11 Úmluvy.

(4) Ustanovení článku 12 Úmluvy se odpovídajícím způsobem použijí na případy uvedené v předcházejících odstavcích 1 a 3.

Článek 9

(K článku 13 Úmluvy)

(1) Dožádaný smluvní stát předá podklady a informace uvedené v článku 13 odst. 1 Úmluvy i tehdy, když o ně požádají policejní orgány druhého státu v trestní věci, a to v rozsahu, v jakém by je mohly v podobných případech obdržet jeho policejní orgány.

(2) Pro jiné účely než pro trestní věc předá dožádaný smluvní stát tyto podklady a informace na požádání orgánů druhého smluvního státu v rozsahu, v jakém by je mohly v podobných případech obdržet jeho orgány.

Článek 10

(K článku 14 Úmluvy)

V žádosti o doručení bude u údajů o předmětu a důvodu dožádání označen také druh doručovaných písemností a postavení příjemce v řízení.

Článek 11

(K článku 15 Úmluvy)

(1) Pokud tato smlouva nestanoví jinak, probíhá styk právní pomoci přímo mezi justičními orgány. Tím není vyloučeno zprostředkování Ministerstvem spravedlnosti nebo Nejvyšším státním zastupitelstvím České republiky na jedné straně a Spolkovým ministerstvem spravedlnosti nebo Ministerstvy spravedlnosti (Zemskými justičními správami) spolkových zemí Spolkové republiky Německo na straně druhé.

(2) Žádosti o předání nebo průvoz osob zbavených svobody budou podávány Ministerstvem spravedlnosti nebo Nejvyšším státním zastupitelstvím České republiky na jedné straně a Spolkovým ministerstvem spravedlnosti nebo Ministerstvy spravedlnosti (Zemskými justičními správami) spolkových zemí Spolkové republiky Německo na straně druhé. V naléhavých případech je přípustný přímý styk mezi justičními orgány obou smluvních států.

(3) Žádosti o předání informací nebo podkladů z rejstříku trestů pro trestněprávní účely budou směřovány v České republice k Rejstříku trestů a ve Spolkové republice Německo ke Spolkovému ústřednímu rejstříku (Bundeszentralregister). Dožádání podle článku 9 této smlouvy mohou orgány uvedené v tomto článku směřovat přímo k orgánům uvedeným ve větě první.

(4) Pro provádění a usnadnění styků při právní pomoci si smluvní strany vzájemně poskytnou seznamy míst nebo jiné vhodné seznamy, z nichž lze zjistit místní příslušnosti jednotlivých justičních a policejních orgánů.

Článek 12

(K článku 16 Úmluvy)

(1) K dožádáním a přiloženým písemnostem je třeba připojit překlad do jazyka dožádaného smluvního státu vyhotovený úředně ustaveným nebo přísežným překladatelem dožadujícího smluvního státu. Ověření podpisu překladatele není třeba. Přiložení překladu doručovaných písemností není zapotřebí, jestliže příjemce zásilky je znalý jazyka, v němž je doručovaná písemnost sepsána.

(2) Pokud existují důvody domnívat se, že v případě doručení písemnosti podle článku 6 odst. 1 této smlouvy příjemce doručení není znalý jazyka, v němž je písemnost sepsána, je třeba tuto písemnost nebo alespoň její podstatný obsah přeložit do jazyka smluvního státu, na jehož výsostném území příjemce pobývá. Pokud je doručujícímu orgánu známo, že příjemce je znalý pouze jiného jazyka, je třeba písemnost nebo alespoň její podstatný obsah přeložit do tohoto jiného jazyka.

Článek 13

(K článku 20 Úmluvy)

(1) Náklady vzniklé předáním předmětů za účelem vydání oprávněné osobě (článek 4 odst. 2 této smlouvy) a předáním nebo průvozem osob zbavených svobody (článek 8 této smlouvy) budou hrazeny dožadujícím smluvním státem.

(2) Dožádaný smluvní stát může požádat, aby mu byly uhrazeny náklady vzniklé vyřízením žádosti o sledování telekomunikačního provozu. V tomto případě sdělí bezodkladně dožadujícímu smluvnímu státu předpokládanou výši těchto nákladů. Pokud bylo sledování podle článku 17 odst. 3 této smlouvy ukončeno, je dožadující stát povinen nést již vzniklé náklady.

Článek 14

(K článku 21 Úmluvy)

(1) Písemný styk podle článku 21 Úmluvy se uskutečňuje cestou uvedenou v článku 11 odst. 1 této smlouvy.

(2) Na základě oznámení předaného podle článku 21 Úmluvy zahájí příslušné orgány dožádaného smluvního státu podle vnitrostátního práva trestní nebo správní řízení.

(3) Je-li třeba při posuzování skutkového stavu ve smyslu odstavce 2 přihlížet k dopravním předpisům, pak je třeba vycházet z dopravních pravidel platných na místě činu.

(4) Návrh nebo zmocnění potřebné pro zahájení trestního řízení, existující na výsostném území dožadujícího smluvního státu, má účinnost i na výsostném území dožádaného smluvního státu; návrhy a zmocnění potřebné pouze podle práva dožádaného smluvního státu mohou být předány dodatečně během dvouměsíční lhůty poté, co bylo orgánu tohoto smluvního státu příslušnému pro trestní stíhání oznámení doručeno.

(5) Oznámení musí obsahovat popis skutkového stavu. K němu se připojí:

1. spisy v prvopise nebo ověřené opisy, jakož i věcné důkazy přicházející v úvahu;
2. opis předpisů týkajících se skutkové podstaty a trestu, které se použijí na čin podle práva platného v místě činu;
3. u trestných činů v dopravě kromě toho také opis dopravních pravidel rozhodných pro posouzení;
4. překlad oznámení, popisu skutkového stavu a písemností uvedených v bodech 2 a 3 do jazyka dožádaného státu.

(6) Předměty a prvopisy podkladů ve smyslu odstavce 5 bodu 1 budou dožadujícímu smluvnímu státu vráceny co možná nejdříve, pokud se vrácení nezžekl. Případně existující práva dožádaného smluvního státu nebo třetích osob k předaným věcem zůstávají nedotčena.

(7) Jestliže na výsostném území dožádaného smluvního státu bylo zahájeno trestní stíhání, pak orgány dožadujícího smluvního státu upustí od dalších opatření ke stíhání nebo výkonu trestu proti obviněnému pro tentýž čin. Mohou však ve stíhání nebo výkonu pokračovat nebo je obnovit, jestliže

1. se ukázalo, že příslušný orgán dožádaného smluvního státu nemůže trestní řízení dovést do konce především proto, že obviněný se trestnímu stíhání nebo výkonu trestu na výsostném území dožádaného smluvního státu vyhýbá, nebo že tento orgán trestní řízení sice uzavřel, avšak nepřijal o trestném činu, pro který je dožádání podáno, žádné rozhodnutí ve věci;
2. z důvodů, které se staly známými po podání dožádání, dožadující orgán vzal dožádání zpět před vydáním soudního trestního příkazu, před začátkem hlavního líčení v prvním stupni nebo před vynesením správního rozhodnutí na výsostném území dožádaného smluvního státu.

(8) Každý úkon vyšetřování a každý úkon přerušující promlčecí lhůtu, provedený na výsostném území jednoho ze smluvních států podle předpisů na něm platných má stejnou platnost i na výsostném území druhého smluvního státu tak, jako by byl proveden s právní účinností na výsostném území tohoto smluvního státu.

(9) Dožadující smluvní stát bude co nejdříve informován o opatřeních učiněných na základě oznámení a v případech podle odstavce 7. Po ukončení řízení mu bude zasláno jedno vyhotovení nebo ověřený opis rozhodnutí, kterým bylo řízení ukončeno.

(10) Náklady vzniklé použitím článku 21 Úmluvy a tohoto článku se neuhrazují.

Článek 15

(K článku 22 Úmluvy)

Výměna informací z rejstříku trestů bude mezi Ministerstvem spravedlnosti České republiky a Spolkovým ústředním rejstříkem Spolkové republiky Německo prováděna nejméně jednou za čtvrt roku.

Článek 16

(K článku 22 Úmluvy)

Orgány obou smluvních států se budou vzájemně informovat o případech, kdy na výsostném území jednoho smluvního státu bylo státnímu občanu druhého smluvního státu pravomocným rozhodnutím soudu odňato právo používat v tuzemsku řidičské oprávnění vydané na výsostném území druhého smluvního státu. Tyto zprávy budou předávány mezi příslušným justičním orgánem a příslušným správním orgánem druhého smluvního státu. Tímto správním orgánem je v České republice Policejní prezidium České republiky a ve Spolkové republice Německo Spolkový úřad pro řízení motorových vozidel (Kraftfahrt-Bundesamt).

KAPITOLA II

ZVLÁŠTNÍ METODY VYŠETŘOVÁNÍ A STYK POLICEJNÍCH ORGÁNŮ PŘI PRÁVNÍ POMOCI

Článek 17

Sledování telekomunikačního provozu

(1) Úmluva a tato smlouva budou používány také pro dožádání týkající se nařízení opatření ke sledování telekomunikačního provozu.

(2) Dožádání podle odstavce 1 budou vyřizována pouze tehdy,

1. jestliže bude předloženo nařízení sledování příslušným soudem dožadujícího smluvního státu nebo z prohlášení takového soudu vyplýne, že by byly splněny předpoklady pro sledování, kdyby takové opatření mělo být provedeno na výsoštném území dožadujícího smluvního státu,
2. jestliže by sledování mohlo být nařízeno také podle práva dožadaného smluvního státu, pokud by v něm bylo ohledně trestného činu zakládajícího dožádání vedeno trestní řízení, a
3. jestliže cílová osoba nebo sledované telekomunikační koncové zařízení, které je využíváno pro sledované číslo cílové osoby,
 - a) se nachází na výsoštném území dožadaného státu,
 - b) se nachází na výsoštném území dožadujícího státu a ke sledování je třeba technické pomoci dožadaného státu, nebo
 - c) se nachází na výsoštném území třetího státu a dožadující stát potřebuje ke sledování technickou pomoc dožadaného státu, pokud třetí stát se sledováním souhlasil.

(3) Požaduje-li doždaný smluvní stát podle článku 13 odst. 2 vět první a druhé této smlouvy úhradu nákladů na sledování telekomunikačního provozu, pak lze sledování ukončit, jestliže dožadující smluvní stát odmítne nést náklady nebo ve lhůtě stanovené doždaným smluvním státem se k úhradě nezaváže.

(4) Poznatky o osobách získané v rámci opatření podle odstavce 1 smějí být použity v jiném trestním řízení pouze se souhlasem dožadaného smluvního státu. Doždaný smluvní stát tento souhlas udělí, jestliže by podle jeho práva bylo možné opatření nařídit také kvůli trestnému činu zakládajícímu toto řízení. Materiály je třeba zničit, jakmile nejsou tyto materiály pro trestní řízení zapotřebí. Předpokládá-li právo dožadaného smluvního státu informování dotčené osoby, pak dožadující smluvní stát uvědomí doždaný stát o tom, kdy může být tato informace poskytnuta, aniž by to ohrozilo účel vyšetřování nebo jiné důležité zájmy.

(5) Odstavec 1, odstavec 2 písm. a) a b) a odstavec 4 platí obdobně pro dožádání o vydání podkladů pocházejících z opatření ke sledování telekomunikačního provozu v trestním řízení vedeném na výsoštném území dožadaného smluvního státu.

Článek 18

Pronásledování

(1) Úředníci smluvního státu, kteří na jeho výsoštném území pronásledují osobu přistiženou při páčání trestného činu nebo účasti na trestném činu nebo stíhanou pro trestný čin podléhající vydání, jsou oprávněni pokračovat v pronásledování přes státní hranici na výsoštné území druhého smluvního státu bez jeho předchozího souhlasu, jestliže příslušné orgány druhého smluvního státu nemohly být s ohledem na zvláštní naléhavost záležitosti informovány předem nebo nejsou včas na místě, aby stíhání převzaly.

Totéž platí, jestliže pronásledovaná osoba uprchla z výkonu ústavního ochranného léčení nebo z výkonu vyšetřovací vazby či z výkonu trestu, nebo se útekem vyhýbá trestněprávním opatřením omezujícím její osobní svobodu.

Pronásledující úředníci navážou bezodkladně, zpravidla ještě před překročením státní hranice, kontakt s příslušným orgánem druhého smluvního státu.

Pronásledování musí být zastaveno, jakmile to bude požadovat smluvní stát, na jehož výsoštném území má být pronásledování prováděno.

Na žádost pronásledujícího úředníka zajistí místně příslušné úřady dotčenou osobu za účelem zjištění totožnosti nebo zadržení.

(2) Jestliže není požádáno o zastavení pronásledování a místní úřady nelze včas zapojit, smějí pronásledující úředníci osobu zadržet do doby, než úředníci druhého smluvního státu, jež je třeba bezodkladně informovat, provedou zjištění totožnosti nebo zadržení.

(3) Pronásledování uvedené v odstavcích 1 a 2 se provádí bez prostorového nebo časového omezení. Překročení státních hranic lze provést i mimo povolené hraniční přechody.

(4) Pronásledování smí být uskutečněno pouze za níže uvedených obecných předpokladů:

1. Pronásledující úředníci jsou vázáni ustanoveními tohoto článku a právem druhého smluvního státu; musí dodržovat nařízení místně příslušných orgánů.
2. Pronásledování se provádí pouze přes pozemní hranici.
3. Vstup do bytů je nepřipustný. Do budov lze jinak vstupovat, pouze jedná-li se o veřejně přístupné pracovní, provozní nebo obchodní prostory, během pracovní, provozní nebo obchodní doby.
4. Pronásledující úředníci musí být jednoznačně rozpoznatelní buď uniformou, páskou přes paži nebo doplňkovým zařízením umístěným na vozidle; nošení civilního oděvu při použití maskovaného policejního automobilu bez označení uvedeného výše je nepřipustné; pronásledující úředníci musí být kdykoli s to prokázat svou služební funkci.
5. Pronásledující úředníci smějí nosit svou služební zbraň; její použití s výjimkou nutné obrany je nepřipustné.
6. Osoba zadržená podle odstavce 2 smí být v souvislosti se svým předvedením k místně příslušnému orgánu podrobena pouze bezpečnostnímu prohledání; během transportu jí smějí být nasazena pouta na rukou; předměty, které měla pronásledovaná osoba při sobě, smějí být zajištěny.
7. Pronásledující úředníci se hlásí po každém zákroku podle odstavců 1, 2 a 3 u místně příslušných orgánů druhého smluvního státu a podají zprávu; na žádost těchto orgánů jsou povinni setrvat k dispozici do objasnění skutkového stavu; to platí i tehdy, jestliže pronásledovaná osoba nemohla být zadržena.
8. Orgány smluvního státu, z jehož výsostného území pronásledující úředníci pocházejí, budou na požádání podporovat dodatečná šetření včetně soudních řízení v druhém smluvním státu.

(5) Osoba, která podle odstavce 2 byla zadržena místně příslušnými úřady, může být bez ohledu na svou státní příslušnost zajištěna za účelem výslechu. Přiměřeně se použijí příslušná ustanovení vnitrostátního práva. Jestliže osoba nemá státní příslušnost smluvního státu, na jehož výsostném území byla dopadena, bude propuštěna nejpozději šest hodin po svém dopadení, přičemž hodiny mezi půlnocí a devátou hodinou se nezapočítávají, ledaže by místně příslušné úřady před uplynutím této lhůty obdržely v libovolné formě žádost o předběžné zadržení za účelem vydání. Nedotčeny zůstávají vnitrostátní předpisy umožňující uvalení vazby nebo předběžné zadržení z jiných důvodů.

(6) Orgány a úředníci uvedení v odstavcích 1 až 5 jsou:

- za Českou republiku: Policie České republiky, celní orgány a úředníci těchto orgánů;
- za Spolkovou republiku Německo: Federální policie, Policie spolkových zemí, Celní správa (Zollverwaltung) a úředníci těchto orgánů.

Článek 19

Přeshraniční sledování

(1) Úředníci smluvního státu, kteří v rámci vyšetřování trestného činu podléhajícímu vydávání sledují osobu na výsostném území tohoto státu, jsou oprávněni pokračovat ve sledování na výsostném území druhého smluvního státu, jestliže tento stát s přeshraničním sledováním na základě předem podané žádosti o právní pomoc souhlasil. Tento souhlas může být vázán na podmínky.

Na požádání bude sledování předáno úředníkům smluvního státu, na jehož výsostném území se sledování provádí.

Žádost o právní pomoc podle věty první adresuje příslušný orgán dožadujícího státu v České republice příslušnému policejnímu orgánu a ve Spolkové republice Německo místně příslušnému státnímu zastupitelství a současně zašle kopii ústřednímu místu příslušnému podle odstavce 5. V České republice je příslušné ústřední místo označené v odstavci 5. Místně příslušnými jsou ve Spolkové republice Německo státní zastupitelství, v jejichž obvodu působnosti má být podle očekávání hranice překročena.

(2) Jestliže nelze s ohledem na zvláštní naléhavost věci požádat o předchozí souhlas druhé smluvní strany, smějí úředníci pokračovat ve sledování osoby dál přes hranici za níže uvedených podmínek:

1. Přechod hranic musí být oznámen ještě v průběhu sledování ústřednímu místu smluvního státu označenému v odstavci 5, na jehož výsostném území se má ve sledování pokračovat; namísto tohoto ústředního orgánu lze ve Spolkové republice Německo informovat také Bavorský zemský kriminální úřad nebo Zemský kriminální úřad Sasko.
2. Bezodkladně bude podána dodatečná žádost o právní pomoc podle odstavce 1, v níž budou také uvedeny důvody pro překročení hranic bez předchozího souhlasu.

Sledování je třeba zastavit, jakmile to bude na základě sdělení podle bodu 1 nebo dožádání podle bodu 2 požadovat smluvní stát, na jehož výsostném území se sledování provádí, nebo jestliže souhlas nebude udělen do pěti hodin od překročení hranice.

(3) Sledování podle odstavců 1 a 2 je přípustné výlučně za níže uvedených všeobecných předpokladů:

1. Úředníci provádějící sledování jsou vázáni tímto článkem a právem smluvního státu, na jehož výsostném území vystupují; musí dodržovat nařízení místně příslušných orgánů.
2. Při provádění přeshraničního sledování podléhají úředníci smluvního státu stejným dopravně-právním předpisům jako úředníci smluvního státu, na jehož výsostném území sledování pokračuje. Smluvní státy se budou vzájemně informovat o platném stavu práva.
3. Technické prostředky potřebné pro podporu přeshraničního sledování smějí být nasazeny za podmínek stanovených právním řádem smluvního státu, na jehož výsostném území se má ve sledování pokračovat.
4. S výhradou případů podle odstavce 2 mají úředníci u sebe během sledování dokument, ze kterého vyplývá, že souhlas byl udělen.
5. Úředníci provádějící sledování musí být s to prokázat kdykoli svou úřední funkci.
6. Úředníci provádějící sledování smějí nosit během sledování svou služební zbraň, ledaže by s tím dožádaný smluvní stát výslovně nesouhlasil; její použití s výjimkou případu nutné obrany je nepřípustné.
7. Vstup do bytů a na veřejně nepřístupné pozemky je nepřípustný. Do budov lze vstupovat pouze tehdy, jedná-li se o veřejně přístupné pracovní, provozní nebo obchodní prostory, během pracovní, provozní nebo obchodní doby.
8. Úředníci provádějící sledování nejsou oprávněni sledovanou osobu zastavit nebo zadržet.
9. O každém sledování bude orgánům smluvního státu, na jehož výsostném území se sledování provádělo, podána zpráva; přitom lze vyžadovat, aby se úředník provádějící sledování dostavil osobně.
10. Orgány smluvního státu, z jehož výsostného území přicházejí úředníci provádějící sledování, budou na požádání podporovat dodatečná vyšetřování včetně soudních řízení smluvního státu, na jehož výsostném území byl zásah prováděn.

(4) Úředníky označenými v odstavcích 1 a 2 jsou:

- za Českou republiku: úředníci policejních a celních orgánů;
- za Spolkovou republiku Německo: úředníci Federální policie, policií spolkových zemí a úředníci Celní pátrací služby.

(5) Ústředním místem uvedeným v odstavcích 1 a 2 je:

- za Českou republiku: Policejní prezídium České republiky, nebo – v případě trestných činů v oblasti přeshraničního pohybu zboží – Ministerstvo financí – Generální ředitelství cel;
- za Spolkovou republiku Německo: Spolkový kriminální úřad (Bundeskriminalamt) nebo – v případě trestných činů v oblasti přeshraničního pohybu zboží – Celní kriminální úřad (Zollkriminalamt).

Článek 20

Sledovaná zásilka

(1) Na žádost dožadujícího smluvního státu může dožádaný smluvní stát na svém výsostném území povolit sledovaný dovoz, průvoz nebo vývoz, zvláště v případě nedovoleného obchodu s omamnými prostředky, surovinami a přístroji k výrobě omamných látek, se zbraněmi, trhavinami, falešnými penězi a jinými věcmi pocházejícími z trestné činnosti nebo určenými ke spáchání trestného činu, jestliže dožadující stát zdůvodní, že bez takového opatření by bylo zjištění organizátorů a jiných účastníků činu nebo odhalení distribučních cest bez vyhlídky na úspěch nebo značně ztíženo.

Jestliže zboží přináší zvláštní riziko pro osoby podílející se na zásilce nebo pro veřejnost, může dožádaný smluvní stát vyhovění žádosti dále podmínit, nebo žádost odmítnout.

(2) Dožádaný smluvní stát převezme kontrolu nad zásilkou při překročení hranic nebo v dohodnutém místě předání, aby se zabránilo přerušení sledování. V dalším průběhu zásilky zajistí její neustálé sledování takovou formou, aby měl ve kteroukoliv dobu možnost zakročit proti pachatelům nebo zboží. Úředníci dožadujícího smluvního státu mohou po dohodě s dožádaným smluvním státem po předání sledovanou zásilku dále doprovázet společně s úředníky dožádaného smluvního státu. Přitom jsou vázáni ustanoveními tohoto článku a právem dožádaného smluvního státu; musejí uposlechnout příkazů úředníků dožádaného smluvního státu a dodržovat podmínky, které stanovil dožádaný smluvní stát na základě svých vnitrostátních právních předpisů pro použití výsledků vyšetřování na území druhého smluvního státu.

(3) Dožádáním o sledování zásilek začínajících nebo pokračujících ve třetím státu bude vyhověno pouze tehdy, bude-li v dožádání uvedeno, že je splnění podmínek odstavce 2 vět první a druhé zajištěno také třetím státem.

(4) Ustanovení článku 19 odst. 1 vět čtvrté až šesté a odstavců 4 a 5 této smlouvy budou použita obdobně. Jestliže sledování zásilky začíná ve Spolkové republice Německo, pak dožádání je třeba adresovat státnímu zastupitelství, z jehož obvodu působnosti sledovaný transport vychází.

Článek 21

Skryté vyšetřování

(1) Pokud je zapotřebí v rámci vyšetřování prováděného orgány dožadujícího smluvního státu pro trestný čin, za který hrozí trest podle práva obou smluvních států, nasazení úředníka policie nebo jiného orgánu, který má podle českého práva postavení agenta nebo podle německého práva postavení skrytého vyšetřovatele („Verdeckter Ermittler“) – dále jen „policejní úředník“ – na výsostném území smluvního státu, pak k tomu tento stát může na zvláštní žádost udělit souhlas.

Dožadující smluvní stát podá takovou žádost pouze tehdy, jestliže by bylo podstatně ztíženo objasnění skutkového stavu bez plánovaného opatření. V dožádání nemusí být uvedena skutečná totožnost policejního úředníka. Pro dožádání podle věty první platí přímý styk mezi státními zastupitelstvími podle článku 11 odst. 1 této smlouvy. Dožadující stát uvědomí o žádosti ústřední místo dožádaného státu uvedené v odstavci 8.

(2) Vyšetřování na výsostném území dožádaného smluvního státu se omezí na jednotlivá časově omezená nasazení. Příprava nasazení probíhá v úzké koordinaci mezi zúčastněnými orgány smluvních států. Vedení nasazení a zajištění bezpečnosti policejního úředníka přísluší úředníkovi dožádaného smluvního státu; úkony úředníků dožadujícího smluvního státu se přičítají dožádanému smluvnímu státu. Ten může kdykoli žádat, aby vyšetřování bylo ukončeno.

(3) Povolení činnosti policejního úředníka a podmínky, za nichž má být činnost prováděna, se řídí podle práva toho smluvního státu, na jehož výsostném území se činnost provádí.

(4) Policejní úředník smí během nasazení s sebou mít služební zbraň a technické prostředky potřebné k zajištění jeho nasazení, ledaže by s tím dožádaný smluvní stát výslovně nesouhlasil. Použití služební zbraně s výjimkou případu nutné obrany je nepřipustné.

(5) Není-li pro zvláštní naléhavost možno požádat o předchozí souhlas druhého smluvního státu a existují-li právní předpoklady pro nasazení policejního úředníka na výsostném území druhého smluvního státu, jsou policejní úředníci výjimečně bez předchozího souhlasu oprávněni působit na výsostném území druhého smluvního státu, pokud by v opačném případě hrozilo nebezpečí odhalení změněné totožnosti. Působení policejního úředníka se v takových případech omezí na míru nevyhnutelně nutnou pro zachování jeho legendy a zajištění jeho bezpečnosti. Vstup na území musí být bezodkladně oznámen orgánům druhého smluvního státu označeným v odstavcích 1 a 8; tento smluvní stát může kdykoli žádat, aby nasazení bylo ukončeno. Je třeba bezodkladně podat dodatečnou žádost, ve které jsou uvedeny důvody pro vstup na území bez předchozího souhlasu. Skrytá vyšetřování podle tohoto odstavce jsou omezena na oblasti:

1. v České republice na okresy:

- Děčín/Tetschen, Ústí nad Labem/Aussig, Teplice/Teplitz-Schönau, Most/Brüx, Chomutov/Kommutau, Sokolov/Falkenau, Karlovy Vary/Karlsbad, Cheb/Éger, Liberec/Reichenberg, Česká Lípa/Böhmisches Leipa, Litoměřice/Leitmeritz, Louny/Laun, Tachov/Tachau, Jablonec nad Nisou/Gablonz, Mělník/Mel-nik, Kladno, Rakovník/Rakonitz, Plzeň-sever/Pilsen-Nord, Plzeň-jih/Pilsen-Süd, Domažlice/Taus, Rokycany/Rokitzan, Beroun/Beraun, Praha-východ/Prag-Ost, Praha-západ/Prag-West, Mladá Boleslav/Jungbunzlau, Semily/Semil, Trutnov/Trautenau, Jičín/Jitschin, Příbram, Klatovy/Klattau, Strakonice/Strakonitz, Písek, Prachatice/Prachatitz, České Budějovice/Budweis, Český Krumlov/Krumlau, jakož i hlavní město Praha/Prag a město Plzeň/Pilsen;

2. ve Spolkové republice Německo:

- ve Svobodném státu Bavorsko na kraje Niederbayern/Dolní Bavorsko, Oberpfalz/Horní Falc, Oberfranken/Horní Franky, Mittelfranken/Střední Franky a Oberbayern/Horní Bavorsko;
- ve Svobodném státu Sasko na kraje Dresden/Drážďany a Chemnitz/Saská Kamenice;
- ve Svobodném státu Durynsko na okresy Altenburg, Greiz, Saale-Orla-Kreis, Saale-Holzland-Kreis, Saalfeld-Rudolstadt, Sonneberg, Weimarer Land, Ilm-Kreis a Hildburghausen, jakož i města Erfurt, Gera, Jena, Suhl a Weimar/Výmar.

(6) Odstavce 1 až 4 platí obdobně v případě, že žádost podává smluvní stát, na jehož výsostném území má být prováděna činnost policejního úředníka druhého smluvního státu.

(7) Smluvní státy učiní vše pro utajení totožnosti a zajištění bezpečnosti policejního úředníka i po ukončení jeho přeshraničního nasazení.

(8) Ústředním místem uvedeným v odstavci 1 je:

- za Českou republiku: Policejní prezídium České republiky;
- za Spolkovou republiku Německo: Spolkový kriminální úřad (Bundeskriminalamt) nebo v případě trestných činů v oblasti přeshraničního pohybu zboží Celní kriminální úřad (Zollkriminalamt).

(9) Odstavci výše uvedenými není vyloučeno, aby jeden smluvní stát na žádost druhého smluvního státu nasadil na svém výsostném území svého vlastního policejního úředníka.

(10) Odstavci uvedenými výše není vyloučeno, aby na žádost jednoho smluvního státu jiní úředníci tohoto smluvního státu prováděli skrytě vyšetřování na výsostném území druhého smluvního státu směřující k objasnění trestných činů. Odstavce 5 a 9 budou použity obdobně.

Článek 22

Spolupráce při vyšetřování

(1) Při vyšetřování trestných činů dotýkajících se zájmu obou smluvních států lze ve vzájemné dohodě vytvořit koordinační skupinu z úředníků obou států. Skupina slouží ke koordinaci a podpoře vyšetřování prováděných na výsostném území jednoho smluvního státu nebo obou smluvních států.

(2) Jestliže je při vyšetřování zapotřebí speciálních odborných znalostí, může jeden smluvní stát na žádost druhého smluvního státu vyslat vlastní odborníky na podporu vyšetřování prováděného druhým smluvním státem.

(3) Skupiny uvedené v odstavcích 1 a 2 pracují za níže uvedených předpokladů:

1. Jsou zřízeny pouze pro určitý účel a na omezené časové období.
2. Zúčastnění zaměstnanci jsou vázáni právem smluvního státu, na jehož výsostném území má být skupina nasazena.
3. Členství ve skupině nezakládá pro zúčastněné zaměstnance pravomoc k zadržení osob, prohlídkám, výslechům nebo jiným opatřením, jimiž je srovnatelným způsobem zasahováno do práv osob na výsostném území druhého smluvního státu.

Článek 23

Styk policejních orgánů při právní pomoci

(1) Ustanovení Úmluvy a této smlouvy platí také pro spolupráci policejních orgánů smluvních států v trestněprávních záležitostech, jimiž se zabývá policie. Policejní orgány smluvních států se v rámci jejich vnitrostátního trestněprocesního práva vzájemně podporují především:

1. pátráním,
2. zjišťováním osob,
3. sdělováním poznatků z policejních podkladů a poskytováním dalších informací,
4. zjišťováním držitelů a řidičů vozidel,
5. zjišťováním účastníků telefonních stanic,
6. objasňováním skutečností s využitím stop,
7. policejními výsledky,
8. zjišťováním ochoty osob vypovídat.

(2) Policejní spolupráce podle tohoto článku se uskutečňuje prostřednictvím Policejního prezidia České republiky a Spolkového kriminálního úřadu Spolkové republiky Německo. Předání a vyřízení žádostí přímo mezi příslušnými policejními orgány smluvních států je možné, pokud:

1. se přeshraniční služební styk vztahuje na trestné činy, kde se těžiště činu a jejich stíhání nachází v příhraničních oblastech,
2. nelze žádost předat včas služební cestou mezi vnitrostátními ústředními místy, nebo
3. je přímá spolupráce účelná s ohledem na souvislosti týkající se činu nebo pachatele v rámci vymezeného charakteru případu a existuje k tomu souhlas příslušných vnitrostátních ústředních míst.

(3) Za příhraniční oblasti ve smyslu odstavce 2 se považují oblasti působnosti těchto policejních orgánů:

1. v České republice
Policie České republiky, Správa Jihočeského kraje, České Budějovice/Budweis, Správa Západočeského kraje, Plzeň/Pilsen a Správa Severočeského kraje, Ústí nad Labem/Aussig;
2. ve Spolkové republice Německo
 - a) ve Svobodném státu Bavorsko Policejní prezidia Niederbayern/Oberpfalz/Dolní Bavorsko/Horní Falc, Oberfranken/Horní Franky, Mittelfranken/Střední Franky, Oberbayern/Horní Bavorsko, München/Mnichov, jakož i Úřad ochrany hranic Schwandorf,
 - b) ve Svobodném státě Sasko Policejní prezidia Dresden/Drážďany, Chemnitz/Saská Kamenice, Zemské policejní ředitelství Centrálních služeb v záležitostech říční policie, jakož i Úřad ochrany hranic Pirna a Úřad ochrany hranic Saská Kamenice/Chemnitz.

KAPITOLA III

OCHRANA OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Článek 24

Definice

Osobní údaje, dále jen „údaje“, jsou jednotlivé údaje o osobních a věcných poměrech určitých nebo určitelných fyzických osob.

Článek 25

Účel

(1) Použití údajů předaných na základě Úmluvy nebo této smlouvy je možné pouze k účelu tam uvedenému, pro který byly údaje předány, a za podmínek stanovených v konkrétním případě předávajícím místem. Použití je kromě toho přípustné:

1. k účelům, pro které by údaje rovněž směly být předány podle Úmluvy nebo této smlouvy,
2. k zabránění trestným činům závažného významu,
3. pro soudní a správní řízení související s účely podle věty první a věty druhé bodů 1 a 2, jakož i
4. k odvrácení závažných ohrožení veřejné bezpečnosti.

(2) Použití údajů k dalším jiným účelům, než jsou uvedeny v odstavci 1, je přípustné pouze po předchozím souhlasu předávajícího smluvního státu.

Článek 26

Dodatečná ustanovení

Pro předávání údajů a jejich použití platí dále pro každý smluvní stát vedle jeho platných právních předpisů tato ustanovení:

1. Příjemce informuje na žádost předávající místo o předaných údajích, jejich použití a o výsledcích tím dosažených.
2. Při předávání údajů je třeba dbát na jejich úplnost. Předávat lze pouze údaje týkající se podaného dožádání. Přitom je třeba dodržovat zákaz předávání údajů podle daného vnitrostátního práva. Pokud vyjde najevo, že byly předány údaje neúplné nebo nesprávné nebo že jejich předáním byl porušen vnitrostátní zákaz předávání údajů, je to třeba bezodkladně příjemci sdělit. Ten je povinen tyto údaje opravit, nebo zničit.
3. Dotčené osobě bude na žádost poskytnuta informace o údajích, které o ní existují, jakož i o předpokládaném účelu jejich použití a účelu jejich uložení. Povinnost poskytnout informaci nenastává, pokud na základě uvážení veřejný zájem informaci neposkytnout převažuje nad zájmem dotčeného informací obdržet. Jinak se právo dotčeného na obdržení informace o údajích o jeho osobě řídí podle vnitrostátního práva smluvního státu, na jehož výsostném území je informace vyžadována.
4. Předávající a přijímající místo musí předání a příjem údajů vhodným způsobem zaevidovat.
5. Předávající a přijímající místa chrání předávané údaje účinně před neoprávněným přístupem, neoprávněným pozměněním a neoprávněným zveřejněním.
6. Bude-li někdo v důsledku předání údajů v rámci výměny dat podle Úmluvy nebo této smlouvy protiprávně poškozen, pak odpovědnost za škodu vůči němu má přijímající místo podle svých vnitrostátních předpisů. Ve vztahu k poškozenému se nemůže vyvinut odvoláním na to, že škoda byla způsobena předávajícím místem. Poskytne-li přijímající místo náhradu škody, která vznikla použitím nesprávně předaných údajů, pak předávající místo nahradí přijímajícímu místu celkovou částku poskytnuté náhrady škody.

Článek 27

Zpracování údajů na výsostném území druhého smluvního státu

(1) Ustanovení této kapitoly platí také pro údaje pořízené přeshraniční činností na výsostném území druhého smluvního státu. Přitom je třeba dodržovat zvláštní podmínky stanovené dožádaným státem v souvislosti s přeshraničním opatřením.

(2) Úředníkům činným na výsostném území druhého smluvního státu smí tento stát poskytnout přístup k úředním souborům údajů pouze pod vedením svého vlastního úředníka.

KAPITOLA IV OBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 28

Ochrana tajemství

Jestliže jsou na základě Úmluvy nebo této smlouvy předávány údaje podléhající podle práva předávajícího smluvního státu povinnosti utajení a jsou jako takové označeny, může tento stát podmínit předání tím, že přijímající smluvní stát dodrží povinnost utajení.

Článek 29

Právní postavení úředníků v oblasti trestního práva

Úředníci působící podle této smlouvy na výsostném území druhého smluvního státu jsou pro trestné činy, které spáchají nebo které jsou spáchány proti nim, postaveni na roveň úředníkům druhého smluvního státu.

Článek 30

Odpovědnost za škody

(1) Smluvní státy se vzájemně zřikají veškerých nároků na odškodnění za ztrátu nebo poškození majetkových hodnot patřících jim nebo správním orgánům, jestliže škoda byla způsobena úředníkem při plnění úkolů v souvislosti s prováděním této smlouvy.

(2) Smluvní státy se vzájemně zřikají veškerých nároků na odškodnění za zranění nebo smrt úředníka, jestliže škoda vznikla při plnění úkolů v souvislosti s prováděním této smlouvy. Nároky na odškodnění úředníka nebo jeho pozůstalých tím zůstávají nedotčeny.

(3) Jestliže úředník jednoho smluvního státu způsobí při plnění úkolů v souvislosti s touto smlouvou na výsostném území druhého smluvního státu škodu třetí osobě, pak odpovědnost za škodu nese ten smluvní stát, na jehož výsostném území škoda vznikla, a to podle předpisů, které by byly použity v případě škody způsobené vlastním věcně a místně příslušným úředníkem.

(4) Smluvní stát, jehož úředník způsobil škodu na výsostném území druhého smluvního státu, nahradí tomuto druhému smluvnímu státu celkovou částku náhrady škody, kterou tento smluvní stát poskytl poškozenému nebo jeho právnímu nástupci.

(5) Příslušné orgány smluvních států budou úzce spolupracovat, aby usnadnily vyřizování nároků na náhradu škody. Především si vymění veškeré jim dostupné informace o případech škod ve smyslu tohoto článku.

(6) Odstavce 1 a 2 nebudou použity, jestliže škoda byla způsobena úmyslně nebo hrubou nedbalostí.

Článek 31

Změny orgánů, území nasazení nebo způsobu styku

(1) Smluvní státy si verbální nótou vzájemně oznámí změny v označení a příslušnosti orgánů uvedených v této smlouvě.

(2) Smluvní státy mohou výměnou verbálních nót dohodnout změny způsobu styku podle článku 19 odst. 1 vět čtvrté až šesté a podle článku 20 odst. 4 této smlouvy a území nasazení podle článku 21 odst. 5 této smlouvy.

(3) Verbální nóty podle odstavců 1 a 2 budou na výsostném území smluvních států úředně zveřejněny.

Článek 32

Setkávání zástupců smluvních států

Ministerstvo spravedlnosti České republiky a Spolkové ministerstvo spravedlnosti Spolkové republiky Německo dohodnou podle potřeby přímým ujednáním setkání svých představitelů za účelem zajištění jednotného provádění Úmluvy a této smlouvy a odstranění těžkostí, které případně při jejich používání nastanou. Budou-li těmito otázkami vyžadujícími vyjasnění dotčeny působnosti jiných ministerstev, budou pozvána k účasti na těchto setkáních.

Článek 33

Vypovězení Úmluvy

Vypoví-li jeden ze smluvních států Úmluvu, pak výpověď ve vztahu mezi Českou republikou a Spolkovou

republikou Německo nabude účinnosti dva roky po datu, kdy generální tajemník Rady Evropy takové sdělení obdrží.

Článek 34

Nabytí a pozbytí platnosti Smlouvy

- (1) Tato smlouva vyžaduje ratifikaci; ratifikační listiny budou vyměněny co nejdříve v Berlíně.
- (2) Tato smlouva nabývá platnosti tři měsíce po výměně ratifikačních listin.
- (3) Tato smlouva může být kdykoli písemně vypovězena; platnosti pozbývá šest měsíců po vypovězení. Smlouva rovněž pozbývá bez zvláštního vypovězení platnosti okamžikem, kdy pozbývá platnosti Úmluva mezi smluvními státy této smlouvy.

Na důkaz toho osoby k tomu řádně zmocněné tuto smlouvu podepsaly a opatřily svými pečeti.

Dáno v Praze dne 2. února 2000 ve dvou původních vyhotoveních v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Českou republiku
JUDr. Otakar Motejl v. r.
ministr spravedlnosti

Za Spolkovou republiku Německo
Herta Däubler-Gmelin v. r.
ministřyně spravedlnosti

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce mezinárodních smluv. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2002 činí 1500,- Kč, druhá záloha na rok 2002 činí 1500,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – Benešov: Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 101; Brno: Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, Jiří Hrazdil, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14, Knihkupectví JUDr. Oktavián Kocián, Příkop 6, tel.: 05/45 17 50 80; Břeclav: Prodejna tiskovin, 17. listopadu 410, tel.: 0627/322 132, fax: 0627/370 036; České Budějovice: PROSPEKTRUM, Kněžská 18, SEVT, a. s., Česká 3; Hradec Králové: TECHNOR, Wonkova 432; Hrdějovice: Ing. Jan Fau, Dlouhá 329; Cheb: EFREX, s. r. o., Karlova 31; Chomutov: DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; Kadaň: Knihařství – Příbicková, J. Švermy 14; Kladno: eL VaN, Ke Stadionu 1953; Klatovy: Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; Liberec: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; Litoměřice: Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 0416/732135, fax: 0416/734875; Most: Knihkupectví Šeríková, Ilona Růžicková, Šeríková 529/1057, Knihkupectví „U Kniho-mila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; Náchod: Olga Fašková, Kamenice 139, tel.: 0441/424546; Olomouc: ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, BONUM, Ostružnická 10, Týcho, Ostružnická 3; Ostrava: LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Nádražní 29; Otrokovice: Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; Pardubice: LEJHANEK, s. r. o., Sladkovského 414; Plzeň: ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; Praha 1: Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; Praha 2: ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), BMSS START, spol. s r. o., Vinohradská 190; NEWSLETTER PRAHA, Šafaříkova 11; Praha 4: PROSPEKTRUM, Nákupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405; Praha 5: SEVT, a. s., E. Peškové 14; Praha 6: PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; Praha 8: JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 02/24 81 35 48; Praha 10: Abonentní tiskový servis, Háječek 40, Uhřetěves; Přerov: Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; Sokolov: KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 0168/303 402; Šumperk: Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; Tábor: Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; Teplice: L + N knihkupectví, Kapelní 4; Trutnov: Galerie ALFA, Bulharská 58; Ústí nad Labem: Severočeská distribuční, s. r. o., Havířská 327, tel.: 047/ 560 38 66, fax: 047/560 38 77, Kartoan, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 047/5501773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; Zábřeh: Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; Žatec: Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklama:** informace na tel. číslo 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.